

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

3. In quibus causus præstandum sit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](#)

causis ab eis repeti supervacaneum visum sit : & Justinianus in d. l. Rem non novam in principe sufficeret putavit, si Judices, cum ad judicandi munus assumuorūt, hoc juramentum generaliter præsent. Et talem consuetudinem, ob pertinaciam hominum magis hodie de calumnia committenda, quam evitanda, jurantium maximum excedat hominum memoriam valere posse existimat Gaill. cum aliis quos citat. i. Observ. 85. Alias consuetudinem disponeantem, quod possit procedi in causa absque juramento calumniæ, non valere, tenet Matthei Sing. 75 n. 1. Menoch. De arbitriis lib. 1. quæst. 20. num. 4.

§. III.

In quibus causis præstandum sit.

1. Praesari debet in omnibus causis, etiam appellationis.
2. Et in qualibet parte litis exigipotest.

Praestandum autem est hoc juramentum in differenter in omnibus causis, sive sint civiles, sive criminales, sive mixtae, arg. l. i. in princ Cod. eod. l. fin. Cod. De fidei instrumento. Abbas in c. n. 12. & seq. b. t. Menoch. d. locon. i. sive de iis summarie seu de plano, absque figura & stipe, sive plenarie & servato ordine judicis agatur, Clement. Sape De verb. signif. Menoch. d. locon. i. sive sint profanae, sive spiritualia, ut cum agitur de decimis, de jure patronatus, & id genus alii, c. Ceterum hoc tut. cap. 1. in fine eod. in d. licet olim in causis spiritualibus non nisi de veritate dicenda juraretur, cap. Litteras hoc t. quia, inquit Pontifex tales cause non ex legum distinctione, sed ex Canonum exequitate finem debitum sortiuntur: Et præsumit Canon. actorem vel reum in causa ejusmodi calumniati non velli, cum agitur de rebus, quæ Dei sunt, quem nihil latere potest, & qui inter juramentum & simplicem loquaciam nullam vult esse distantiam, san. Iuramenti xxii. q. 5.

Licet autem in principali causa & prima instantia semel juratum sit de calumnia, nihilominus adhuc in causa appellationis jurandum est: & de veritate dicenda, d. cap. 1. in princ. eod. in 6, quia causa appellationis alia est à prima, Bartol. in l. Cum iudices num. 7. Cod. eod.

3. Præterea licet regulariter statim à lite con-

testata præstetur: tamen, quia est de ordinis iudiciorum substantia, potest à Judice in qualibet parte litis exigi, c. 1. & 2. eod in 6. etiam post conclusionem in causa, Glossa in c. Ex litteris in V. occultata inf. De iure jurando, Gail. 1. observ. 74. n. 6. Sed & in iis, quæ emergunt ante item contestatam, & in qualibet exceptione juratur de calumnia, secundum Bart. in Auth. Hoc sacramentum C. eod. Abb. in c. Cum Cauffam 17. h. t. Sufficit tamen semel præstare, sive ante sive post item contestatam, quia, cum sit generale ad totum negotium se extendit, d. Auth. Hoc Sacramentum, Abbas d. loco.

§. IV.

De poena jurare subterfugientis.

1. Actor ab actione sua cadit, & reus pro confessio habetur.
2. Ante sententiam tamen iudicis declaratoriam purgationis locus est.
3. In spiritualibus aida poena locum non habet.
4. In procuratore an habeat, queritur & affirmatur.
5. Quadruplex est juramentum.

Porro poena recusantis hoc Juramentum, cum præstandum fuerit, est, ut quid: actor quasi improbus litigator ab instituta actione & causa cadat, c. fin. b. s. 1. 2. §. quod actor Cod. eod. accedente tamen sententia iudicis absolutionis rei, ut constat ex locis allegatis, in quibus verbum cadat, est futuri temporis, nec inducit canonem latæ sententiae. Glossa ibid. Gail. 1. Observ. 87 n. 1. at vero reus, habeatur pro confesso, d. 1. 2. §. fin. autem reus, & d. c. fin. & per sententiam iudicis definitivam actori, iuxta libelli petitionem, condemnatur: cum in confessum non sint aliae partes iudicis, quam in condemnando, l. unica C. De confessis, & ibi Glossa in V. solvere.

2. Ex eo autem, quod utroque casu requiratur sententia iudicis, sequitur, quod actor vel reus, ante hujusmodi sententiam a iudice latam, possit contumaciam suam purgare, & poenam hanc evitare, præstando juramentum calumniæ: quodque, si ante ejusmodi sententiae prolationem moriatur actor vel reus, poena illa, tanquam nondum commissa (cum non incutatur ipso jure) non transeat ad hæredes eius, l. Eos qui in princ. D. De iure fisci Gaill. d. Observ. 86.

T 2

3. Insu-